

MINISTERI DE TREBALL I ASSUMPTES SOCIALS

24579 REIAL DECRET 1890/1999, de 10 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre. («BOE» 310, de 28-12-1999.)

L'apartat 2 de l'article 109 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa l'article 82 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, enumera els conceptes exclosos de la base de cotització al règim general de la Seguretat Social i disposa a l'últim paràgraf que en el desplegament reglamentari d'alguns d'aquests conceptes que especifica s'ha de procurar l'homogeneïtat més gran possible amb el que estableix a l'efecte l'ordenament tributari en matèria de rendiments de treball personal.

En compliment de l'esmentat manament legal, el Reial decret 1426/1997, de 15 de setembre, va modificar, entre altres preceptes, l'article 23 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, relatiu a la base de cotització al règim general de la Seguretat Social, i va regular els conceptes exclosos de conformitat amb el que estableix la normativa tributària llavors vigent, és a dir, la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i el Reglament aprovat pel Reial decret 1841/1991, de 30 de desembre. Aquesta adaptació a l'ordenament tributari es va fer extensiva també respecte de la definició positiva d'aquella base de cotització al règim general de la Seguretat Social pel que fa a les remuneracions en espècie i la seva valoració.

Per això, una vegada dictada la nova normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que contenen la Llei 40/1998, de 9 de desembre, i el seu Reglament aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, cal fer una nova redacció de l'esmentat article 23 del Reglament general de 22 de desembre de 1995 per adequar la regulació que estableix sobre la base de cotització, en el que correspongui, a les noves disposicions sobre aquell impost.

D'altra banda, i per raó del principi de jerarquia normativa, és oportú modificar els altres preceptes de l'esmentat Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, de 22 de desembre de 1995, que s'han vist afectats per determinades disposicions legals dictades després de la seva aprovació i, en concret, per les últimes lleis de pressupostos generals de l'Estat com la vigent per al present exercici, Llei 49/1998, de 30 de desembre. Això passa amb l'article 24 del Reglament, relatiu a la cotització addicional per hores extraordinàries, i amb els apartats 1 i 2 de l'article 52, sobre les bases de cotització al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, a fi de recollir-hi l'aplicació legal de les mateixes regles de determinació de les bases de cotització en aquell règim en relació amb els treballadors inclosos en els grups de cotització segon i tercer.

Així mateix, per conveniència de la gestió, en el mateix Reglament s'efectua la modificació de l'article 26.3 sobre assimilació de categories professionals i, d'acord amb el que disposa l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, s'hi

introdueix una nova disposició addicional per possibilitar la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en la realització dels actes que s'hi regulen, i s'equiparen la validesa i eficàcia dels documents sobre acreditació del compliment d'obligacions amb la Seguretat Social produïts a través dels mitjans anteriors als certificats administratius expedits per l'òrgan competent per a aquests fins, quan aquestes obligacions s'hagin d'acreditar a efectes de la signatura de contractes administratius, tal com exigeix el Reial decret 390/1996, d'1 de març, per sol·licitar subvencions i ajudes, a l'empara del Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, o per a qualsevol altra matèria.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació dels articles 23, 24, apartat 3 de l'article 26 i apartats 1 i 2 de l'article 52 del Reglament general sobre cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 2064/1995, de 22 de desembre, al qual s'afegeix una nova disposició addicional.*

1. L'article 23 queda redactat en els termes següents:

«Article 23. *Base de cotització.*

1. En el règim general de la Seguretat Social la base de cotització per a totes les contingències i situacions emparades per la seva acció protectora, incloses les d'accident de treball i malaltia professional, està constituïda per la remuneració total, sigui quina sigui la forma o la denominació, que, amb caràcter mensual, tingui dret a percebre el treballador o la que efectivament percebi si aquesta és superior, per raó de la feina que dugui a terme per compte d'altri.

A) Les percepcions de venciment superior al mensual s'han de prorratejar al llarg dels dotze mesos de l'any.

B) A efectes de la seva inclusió en la base de cotització, es considera remuneració la totalitat de les percepcions econòmiques rebudes pels treballadors, en diners o en espècie, tant si retribueixen la feina efectiva o els períodes de descans computables com de treball, així com els conceptes que resultin del que disposa l'apartat 2 d'aquest article.

a) A aquests efectes, constitueixen percepcions en espècie la utilització, el consum o l'obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o serveis gratuïtament o per un preu inferior al normal de mercat, fins i tot quan no suposin una despesa real per a qui els concedeixi.

Quan l'empresari entregui al treballador imports en metàl·lic perquè aquest adquireixi els béns, drets o serveis, la percepció econòmica rebuda pel treballador té la consideració de dinerària.

b) No tenen la consideració de percepcions econòmiques en espècie els béns, drets o serveis que especifica l'apartat 2 de l'article 43 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, així com els articles 42, 43, 44 i 45 del seu Reglament, aprovat pel Reial decret 214/1999,

de 5 de febrer, en els termes i les condicions que estableixen aquests articles.

c) Les percepcions en espècie, a efectes de cotització, es valoren de la manera que estableixen per a cada una d'elles l'article 44 de l'esmentada Llei 40/1998, de 9 de desembre, i els articles 46 i 47 del seu Reglament de 5 de febrer de 1999.

2. No es computen en la base de cotització els conceptes següents:

A) Les dietes i assignacions per despeses de viatge, despeses de locomoció, quan corresponguin a desplaçaments del treballador fora del seu centre habitual de treball per treballar en un lloc diferent, així com els plusos de transport urbà i de distància o els que els substitueixin, per desplaçament del treballador des de la seva residència fins al centre habitual de treball, en els termes i en les quanties següents:

a) A efectes de l'exclusió en la base de cotització a la Seguretat Social, únicament tenen la consideració de dietes i assignacions per despeses de viatge les quantitats destinades per l'empresari a compensar les despeses normals de manutenció i estada en restaurants, hotels i altres establiments d'hostaleria, meritades per despeses en un municipi diferent del lloc de treball habitual del treballador i del que constitueixi la seva residència.

Aquestes despeses de manutenció i estada no es computen en la base de cotització quan estiguin exceptuades de gravamen d'acord amb els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 8 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

L'excés sobre els límits assenyalats en els apartats esmentats es computa en la base de cotització a la Seguretat Social.

b) Als mateixos efectes de l'exclusió en la base de cotització a la Seguretat Social, es consideren despeses de locomoció les quantitats destinades per l'empresari a compensar les despeses del treballador pels seus desplaçaments fora de la fàbrica, el taller, l'oficina o el centre habitual de treball, per treballar en un lloc diferent, al mateix municipi o en un altre.

Les despeses de locomoció, tant si l'empresari les satisfà directament com si les rescabala el treballador, estan excloses de la base de cotització en els supòsits i amb l'abast que estableixen els paràgrafs 2, 4, 5 i 6 de l'apartat A) i l'apartat B) de l'article 8 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

L'excés sobre les quantitats assenyalades en aquests apartats s'inclou en la base de cotització a la Seguretat Social.

c) A efectes de l'exclusió en la base de cotització, es reputen plusos de transport urbà i de distància o equivalents les quantitats que s'hagin d'abonar o rescabalar-se al treballador o assimilats pel seu desplaçament des del lloc de residència fins al centre habitual de treball i a la inversa.

En tot cas, aquests plusos, que a efectes de cotització només necessiten justificació quan estiguin estipulats individualment en contracte de treball, estan exclosos de la base de cotització sempre que la quantia no excedeixi en conjunt el 20 per 100 del salari mínim interprofessional vigent en el moment de la meritació, sense incloure-hi la part corresponent a pagues extraordinàries; altrament es computa en aquesta base l'excés resultant.

d) Les quanties exceptuades de cotització en aquest apartat A) són susceptibles de revisió pel ministre de Treball i Afers Socials.

B) Les indemnitzacions per mort i les corresponents a trasllats, suspensions, acomiadaments i cessaments.

C) Les quantitats que s'abonen en concepte de menyscapte de moneda i les indemnitzacions per desgast d'estris o eines i adquisició i manteniment de peces de treball, quan aquestes despeses siguin efectivament fetes pel treballador i siguin les normals d'aquests estris o aquestes peces.

Aquestes quantitats i indemnitzacions queden excloses de la base de cotització quan, computades en conjunt, no excedeixin el 20 per 100 del salari mínim interprofessional vigent en el moment de la meritació, sense incloure-hi el prorràteig de les pagues extraordinàries. En el supòsit que es percebin amb una periodicitat superior a la mensual, s'han de prorratejar en els termes que indica l'apartat 1.A) d'aquest article i queden excloses de la base de cotització quan no excedeixin el 20 per 100 del salari mínim interprofessional, sense incloure-hi la part corresponent de les pagues extraordinàries.

L'excés sobre ambdós límits és objecte d'inclusió en la base de cotització.

D) Els productes en espècie concedits voluntàriament per les empreses.

a) A aquests efectes, es consideren com a tals les percepcions que indica l'apartat 1.B) d'aquest article, l'entrega de les quals per part de l'empresa no sigui deguda a norma, conveni col·lectiu o contracte de treball ni estiguin incloses en l'apartat F) següent.

b) Els productes en espècie concedits voluntàriament per les empreses es valoren d'acord amb el que disposa l'apartat 1.B).c) d'aquest article, i queden exclosos de la base de cotització sempre que la seva valoració conjunta no excedeixi el 20 per 100 del salari mínim interprofessional vigent en el moment de la seva meritació, sense incloure-hi la part corresponent a pagues extraordinàries. L'excés sobre la quantia indicada es computa en la base de cotització.

E) Les percepcions per matrimoni.

F) Les prestacions de la Seguretat Social, en tot cas, així com les seves millores i les assignacions assistencials concedides per les empreses, aquestes dues últimes en els termes següents:

a) Es consideren millores de les prestacions de la Seguretat Social les percepcions entregades directament pels empresaris als seus treballadors o assimilats així com les aportacions efectuades pels empresaris als plans de pensions i als sistemes de previsió social complementària dels seus treballadors, a què es refereixen els articles 192 i 193 de la Llei general de la Seguretat Social, sempre que el benefici obtingut per l'interessat suposi un complement de la percepció que li atorga el sistema de la Seguretat Social en la seva modalitat contributiva.

b) En les assignacions assistencials a què es refereix aquest apartat es consideren incloses les següents:

1r L'entrega als treballadors en actiu, gratuïtament o per un preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la mateixa empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedeixi, per al conjunt de les entre-

gades al treballador, les 500.000 pessetes anuals o 1.000.000 de pessetes els últims cinc anys i en les altres condicions que estableix l'article 42 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques de 5 de febrer de 1999.

2n Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis del treballador o assimilats disposades per institucions, empresaris o ocupadors i finançades directament per ells per a l'actualització, la capacitació o el reciclatge del personal, quan ho exigeixi l'exercici de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball, fins i tot quan la prestació efectiva l'efectuïn altres persones o entitats especialitzades.

Quan aquestes despeses no les exigeixi l'exercici d'aquelles activitats o característiques i siguin degudes a norma, conveni col·lectiu o contracte de treball, sempre que se'n justifiqui la realització i la quantia, es consideren retribucions en espècie en els termes que estableix l'apartat 1.B) d'aquest article.

En ambdós supòsits, les despeses de manteniment i estada, així com de locomoció, es regeixen pel que preveuen els apartats 2.A a) i b) d'aquest article.

3r Les entregues de productes a preus rebaixats que es facin en cantines o menjadors d'empresa o econòmats de caràcter social; tenen aquesta consideració les fórmules directes o indirectes de prestació del servei, admeses per la legislació laboral, en què concorrin els requisits que estableix l'article 44 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de 5 de febrer de 1999.

No obstant això, si per conveni col·lectiu és possible substituir el servei de menjador per entrega dinerària, aquesta únicament ha de formar part de la base de cotització en l'excés resultant de l'aplicació de les regles que contenen els apartats 1 i 2.1r de l'esmentat article.

4t La utilització dels béns destinats als serveis socials i culturals del personal.

5è Les primes o quotes satisfetes per l'empresari en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral, malaltia professional o de responsabilitat civil del treballador, així com les primes o quotes satisfetes per ell mateix a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia comuna del treballador i, per a aquest últim cas, en els termes i amb els límits que estableix l'article 45 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de 5 de febrer de 1999.

6è Les altres assignacions que expressament s'estableixin per Llei o en execució de la Llei.

Les assignacions a què es refereixen els apartats anteriors, que reuneixin els requisits i fins a les quanties que s'hi indiquen, no tenen la consideració de percepcions en espècie a efectes del que disposa l'apartat 2.D) d'aquest article. L'excés sobre aquestes quanties és objecte d'inclusió en la base de cotització.

G) Les hores extraordinàries, excepte en la base de cotització per accidents de treball i malalties professionals i sens perjudici de la condició addicional en els termes que estableix l'article 24 d'aquest Reglament.

3. El que estableix l'apartat anterior s'entén sens perjudici de les especialitats previstes en la secció 10a d'aquest mateix capítol, així com de les facultats del Ministeri de Treball i Afers Socials

per establir el còmput de les hores extraordinàries en la determinació de la base de cotització per contingències comunes, ja sigui amb caràcter general o per sectors laborals en què la prolongació de la jornada sigui característica de la seva activitat.»

2. L'article 24 queda redactat en els termes següents:

«Article 24. *Cotització addicional per hores extraordinàries.*

1. La remuneració que obtinguin els treballadors en concepte d'hores extraordinàries, amb independència de la seva cotització a efectes d'accidents de treball i malalties professionals, està subjecta a una cotització addicional, destinada a incrementar els recursos generals del sistema de la Seguretat Social, i que no és computable a efectes de determinar la base reguladora de les prestacions.

2. En la cotització addicional per hores extraordinàries motivades per força major s'aplica el tipus especial de cotització previst a l'efecte en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici.

Quan es tracti d'hores extraordinàries que no estiguin compreses en l'apartat anterior s'aplica el tipus general de cotització que estableix l'esmentada Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada exercici.»

3. L'apartat 3 de l'article 26 queda redactat en els termes següents:

«3. La Direcció General de la Tresoreria General de la Seguretat Social és l'òrgan competent per determinar l'assimilació de les diferents persones compreses en el camp d'aplicació del règim general, així com l'assimilació de noves categories que es puguin crear, amb l'informe previ, en tot cas, de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

La Inspecció de Treball i Seguretat Social, d'ofici, pot iniciar expedient i proposar l'assimilació d'aquelles categories professionals que, no obstant el que preveu el paràgraf anterior, no haguessin estat objecte d'assimilació en la forma que aquest regula.»

4. Els apartats 1 i 2 de l'article 52 queden redactats en els termes següents:

«1. Per a la determinació de les bases de cotització per a totes les contingències i situacions protegides per aquest règim especial, pel que fa als treballadors inclosos en els grups segon i tercer dels grups de cotització a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 54, es consideren retribucions efectivament percebudes les determinades anualment per ordre del Ministeri de Treball i Afers Socials, a proposta de l'Institut Social de la Marina, escoltades les organitzacions sindicals i empresarials representatives, les confraries de pescadors i les organitzacions de productors pesquers.

Aquesta determinació s'efectua per províncies, modalitats de pesca i categories professionals sobre la base de valors mitjans de les remuneracions percebudes l'any precedent i pel procediment que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials.

2. Les bases de cotització determinades d'acord amb el que disposa l'apartat anterior pel que fa als treballadors inclosos en els grups segon i tercer dels apartats 2 i 3 de l'article 54 són úniques, i no es prenen en consideració les mínimes i màxi-

mes previstes per a la resta d'activitats. No obstant això, aquestes bases no poden ser inferiors a les bases mínimes establertes en cada exercici per a les diferents categories professionals en el règim general de la Seguretat Social.»

5. S'afegeix una nova disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Aplicació de mitjans tècnics: vàlida i eficàcia dels documents produïts per aquests mitjans.*

1. La utilització de suports, mitjans i aplicacions electrònics, informàtics i telemàtics en les actuacions relatives a la cotització i liquidació d'altres drets de la Seguretat Social queda condicionada a l'aprovació de l'ordre pertinent d'acord amb el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat.

2. Les dades i altra informació acreditatives d'estar al corrent en el compliment d'obligacions amb la Seguretat Social poden ser objecte d'impressió autoritzada a través de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics mitjançant la inclusió, en el document emès, de l'empremta electrònica i la clau d'identificació de la Tresoreria General de la Seguretat Social, en els termes que estableix o que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials. La informació impresa d'aquesta manera serveix per certificar l'esmentat compliment d'obligacions amb la Seguretat Social a efectes de la signatura de contractes administratius, tal com exigeix l'article 9 del Reial decret 390/1996, d'1 de març, de desplegament parcial de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, així com per sol·licitar la concessió de subvencions, ajudes o subsidis públics, a l'empara del Reglament aprovat pel Reial decret 2225/1993, de 17 de desembre, o per a qualsevol altra matèria, i té la mateixa vàlida i eficàcia que les certificacions que expedeixen amb aquests fins els òrgans competents de l'esmentat servei comú de la Seguretat Social.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'hi oposin.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial del Estat», excepte el que estableix l'apartat 1 de l'article únic, que és aplicable a les quotes meritades a partir del mes següent al d'aquesta publicació.

Madrid, 10 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Assumptes Socials,
MANUEL PIMENTEL SILES

24580 REIAL DECRET 1891/1999, de 10 de desembre, pel qual es modifica el Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost. («BOE» 310, de 28-12-1999.)

D'acord amb les directrius generals del sistema financer de la Seguretat Social a què es refereix l'article 87

del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, el Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost, regula, en l'article 13, els pagaments sobre avançaments de tresoreria i amb càrrec a fons de maniobra.

Però la configuració actual del fons de maniobra, d'una banda, dificulta una gestió de despeses i pagaments d'acord amb les necessitats actuals derivades de l'assumpció d'una autonomia més àmplia dels centres de gestió. D'altra banda, les necessitats de gestió requereixen més agilització en l'adquisició de béns corrents i serveis, així com la introducció de mecanismes que aportin millores en els processos de relació amb proveïdors.

Aquests circumstàncies determinen la conveniència tant de modificar substancialment la mateixa naturalesa dels fons de maniobra per configurar-los com a provisions de fons de caràcter extrapressupostari i permanent, sense altres condicionaments, com d'estendre el seu àmbit d'aplicació a la totalitat de les despeses corrents en béns i serveis que conté el capítol II del pressupost de despeses i dotacions del sistema de la Seguretat Social, així com als conceptes d'altres dels seus capítols que pugui determinar l'ordinador general de pagaments, sens perjudici de fixar també per reglament els límits quantitius que els són aplicables. Així mateix, cal modificar altres preceptes del Reglament general de 4 d'agost de 1995, com ara l'article 11.1.b), perquè precisin d'una forma més completa en el precepte esmentat que la utilització del xec nominatiu, com a mitjà de pagament i quan així sigui procedent, es pot fer en les formes que preveu l'article 112 de la vigent Llei 19/1985, de 16 de juliol, canviària i del xec.

També s'ha de modificar l'article 15 del mateix Reglament general, sobre els pagaments de prestacions de la Seguretat Social, per fixar de manera més concreta el termini en què les entitats financeres han d'abonar en el compte dels perceptors o posar a la seva disposició els import de les pensions i altres prestacions de pagament periòdic, i resoldre amb això els problemes que en determinades ocasions es plantegen per l'existència de diversos dies inhàbils consecutius a l'inici d'un mes, així com per completar la regulació de les relacions a aquest efecte entre la Tresoreria General de la Seguretat Social i entitats financeres.

Finalment i en aplicació de les directrius de l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, és procedent incorporar a aquest Reglament de 4 d'agost de 1995 una nova disposició addicional, relativa a la utilització de mitjans tècnics en les actuacions que regula i a la vàlida i l'eficàcia dels documents produïts o reproduïts per aquests mitjans.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del paràgraf f) de l'article 10, apartat 1.b) de l'article 11, apartat 2 de l'article 13, article 15 i la disposició addicional segona del Reglament general de la gestió financera de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1391/1995, de 4 d'agost, al qual s'afegeix una nova disposició addicional cinquena.*

1. El paràgraf f) de l'article 10 queda redactat de la manera següent: